

mu ga more dati tudi najbogatejše uredništvo in Bog zna, da tacih ni na slovenskih tleh veliko. Uredništvo ne išče svojih koristi, pač pa želi, da pride „Slovenski Gospodar“ prihodnje leto v vsako hišo, kjer je slov. rodoljub za gospodarja. Lansko leto ni bilo slabo; naši kmetje so blizo vsi napolnili svoje hrame z različnimi pridelki in kakor je podoba, spravijo jih še kolikor, toliko dobro v denar. Tem lažje jim bode torej utrpeli treh borih goldinarjev ter si naročiti „Slov. Gospodarja“, njemu pa bode skrb, da jih celo leto v vsacem tednu razveseli z raznim berilom ter jim bode tudi kazal, kje in kaj da si še utegne kateri gospodar bolje obrniti pri domu, na polji, na senožeti...

Nikakor pa ne pozabimo, da je to leto za slov. ljudstvo še posebej imenitno za voljo volitev v drž. zbor. Na to naj mislijo tisti rodoljubi, katerim more biti ni več treba poduka v političnih stvaréh; če ga ni treba njim zajemati iz tednika, tem več pa ga je še treba v marsikateri vasi slov. gospodarjem. Naj nagovorijo le-te, da si naročijo „Slov. Gospodarja“ ali če so sami premožni, ne pa le-taki gospodarji, naj jim ga naročijo sami; prej ali slej bode pa potlej tudi tem potreba berila, potreba „Slov. Gospodarja“. Marsikateri bi si še tudi naročil list, toda ne zna, kako da bi to naj začel, tudi v tem mu slov. zavedni rodoljub lahko pomaga; naj mu torej ne dene žal tega truda!

Tako pa upamo, da začnemo lahko svoje delo in stopimo z veseljem v novo leto, zato kličemo iz polnega srca vsem našim dosedanjim pa tudi prihodnjim bralcem: veselo novo leto!

Proračun okrajnega zastopa Ptujskega.

Dne 6. decembra 1890 imel je okrajni zastop Ptujski svoj glavni zbor ali veliko skupščino, katera je pretresovala in odobrila proračun za leto 1891.

Ta proračun kaže sledeče številke: Vsi stroški znašajo 68.125 gld. 37 kr., vsi dohodki pa 36.452 fl. 98 kr., primanjkljaj 31.672 fl. 39 kr.

Največ stanejo okrajne ceste, mostovi itd., namreč 29.189 fl. 90 kr., vsprejetišča 2500 gld., popravljanje mosta na Borlu 1500 gld.

V penzijski zaklad za učitelje mora okraj plačati 1891. leta 12.108 gld. 39 kr., za dela ob Dravi 1016 gld. 59 kr., za Ptujsko gimnazijo 500 gld. itd.

Razun tega se je dovolilo podpore revnim dijakom Ptujске gimnazije posebej 158 gld., za štipendije učiteljskim pripravnikom 250 gld.

Ker so se vsi dolgovi poplačali, znižale so se naklade za 1891. leto za 3%; za okrajne potrebe bode se pobiralo 13%, za penzijski fond za učitelje 7%, skupaj 20%.

Kdor se briga za gospodarstvo okrajnega zastopa, ta bode iz navedenih številk posnel, da ume tudi Slovenec gospodariti in nam ni treba k tujcem hoditi si na posodo po gospodarjev.

Gospodarske stvari.

Vinska kupčija v raznih krajih.

Lani smo pričeli naznanjati ceno vina, kakor se mu je pokazala v jeseni in je poskočila še potlej tudi po raznih krajih različno. Naj še sedaj dostavimo ceno vina v drugih krajih, do srede meseca decembra 1890.

V okolici mesta Nagy-Kanizsa poskočilo je vino zopet za 2 gld. pri 100 litrih. Lanjskega vina tu ni več dobiti. Novo postaja čemdalje, tem bolje. Plačujejo ga po 13 do 15 gld. za belo vino; za ruso vino ali šiljer 12—13 fl., za črno 16—26.

V okolici mesta Rnszt posestniki pridno prekopavajo zemljo, kjer bojo v spomladi sadili ameriške trte, zato, ker jim evropske leto za letom huje ugonablja filoksera. Imajo pa tam mnogo peščene zemlje, katera je bojda dobra tudi za evropske trte, ne da bi je v tej zemlji mogla pokončati trsna uš. Vsled tega upajo Madjari posebno od teh peščenatih zemljišč, katera so bila do sedaj večinoma popolnem pusté, veliko hasni. Se ve, da se nahajajo pa take zemlje le v ravnici, in če je opravičeno upanje, katero se stavi vanje, hasnilo bode tudi to le malo dosedanjim vinorejcem, katerih vinogradi so bili, kakor so pri nas še sedaj, le v hribih, kjer je taka peščena zemlja le izjema. Tudi tukaj je cena vinu še bolje poskočila; kupci ponujajo 18 gld., a posestniki vina ne dajo izpod cene 20 gld. Vsled tega se domači kupci kateri, kakor se to pri nas godi, vino kupujejo bolje „na borgo“, kujajo; ali kaj jim hasni, ker je tujcev zadosti, kateri ga radi kupujejo! Tudi v Požunski okolici morajo vinski kupci — židje — globlje seči v žepe, če hočejo dobiti vina. Upajo sicer, da njim bode kupčija po prvem pretakanji lahka; navadno se to tudi tako izgodi, ali tudi Madjari vejo dobro vino ceniti. Premožnejši lastniki ne dajo vina izpod 100 gld. za štrtinjak. Ako pomislimo, da se tamošnja vina z našimi Ljutomerskimi gledé kakovosti in trpežnosti ne morejo meriti, moramo pripoznati, da je to lepa cena.

V Nemčiji — ob Renu — imeli so letos slabejšo bratvo, kakor v drugih krajih. „Podbiranje“ se njim ni izpodnesto. Imeli so tudi slabo vreme; v obče se tam zelo pozno bere, navadno še le početkoma meseca novembra; zahteva to tudi grozdna sorta: „mala graševina“, katero tam večinoma gojijo, in ta le pozno dozoreva. Ali letos vinorejci tam z brašnjem še početkom meseca decembra nič niso bili